

Tirsdag den 16. januar 2018

P8_TA(2018)0004

International havforvaltning: en dagsorden for havenes fremtid i forbindelse med de bæredygtige udviklingsmål for 2030**Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2018 om international havforvaltning: en dagsorden for havenes fremtid i forbindelse med de bæredygtige udviklingsmål for 2030 (2017/2055(INI))**

(2018/C 458/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den fælles meddelelse af 10. november 2016 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om »International havforvaltning: En dagsorden for havenes fremtid« (JOIN (2016)0049),
- der henviser til udkastet til Rådets konklusioner af 24. marts 2017 om »international havforvaltning: en dagsorden for havenes fremtid«,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 29. marts 2017 om den fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: »International havforvaltning: En dagsorden for havenes fremtid« (JOIN(2016)0049) ⁽¹⁾,
- der henviser til det dokument, der blev vedtaget af FN's Generalforsamlings resolution den 25. september 2015 med titlen »Ændring af vores samfund: 2013-dagsordenen for bæredygtig udvikling« og de 17 mål for bæredygtig udvikling (SDG), som er omfattet heraf,
- der henviser til bæredygtigt udviklingsmål nr. 14 i FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling (SDG 14) om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havene og deres ressourcer med henblik på en bæredygtig udvikling,
- der henviser til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) — Parisaftalen fra 2015, der trådte i kraft den 4. november 2016, og de heri tilsigtede nationalt bestemte bidrag (INDC), der har til formål at nedbringe drivhusgasemissionerne,
- der henviser til konventionen om biologisk mangfoldighed (CBD), som trådte i kraft den 29. december 1993, og til Aichimålene i den globale strategiske plan for biodiversitet 2011-2020, der vedtoges i oktober 2010,
- der henviser til De Forenede Nationers havretskonvention, suppleret af aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i FN's havretskonvention for så vidt angår bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande, FN's adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri og EU's fælles fiskeripolitik,
- der henviser til konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) af 3. marts 1973,
- der henviser til artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til det dokument, der blev vedtaget på FN's havkonference den 5.-9. juni 2017 i New York, med titlen »Our ocean, Our future: Call for Action« (»Vores ocean, vores fremtid: opfordring til handling«),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter,

⁽¹⁾ EUT C 209 af 30.6.2017, s. 60.

Tirsdag den 16. januar 2018

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. december 2015 med titlen »Kredsløbet lukkes — en EU-handlingsplan for den cirkulære økonomi« (COM(2015)0614),
- der henviser til sit forhandlingsmandat af 14. marts 2017 om affaldspakken⁽¹⁾ (forslag til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald⁽³⁾, Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer⁽⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF⁽⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE)⁽⁷⁾),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet),
- der henviser til den integrerede EU-havpolitik fra 2007 (COM(2007)0575) og til statusrapporten herom fra 2012 (COM(2012)0491),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 af 30. november 2011 om et program for støtte til videreudvikling af en integreret havpolitik⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. oktober 2009 »Udvikling af den internationale dimension i EU's integrerede havpolitik« (COM(2009)0536),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/1625 af 14. september 2016 om ændring af forordning (EF) nr. 1406/2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed⁽⁹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning⁽¹⁰⁾,
- der henviser til den europæiske sikkerhedsstrategi, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 24. juni 2014,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 af 29. april 2015 om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF⁽¹¹⁾,
- der henviser til sit forhandlingsmandat af 15. februar 2017 angående forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF for yderligere at fremme omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. marts 2017 om en integreret EU-havpolitik om Arktis⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ Se vedtagne tekster, P8_TA(2017)0069, P8_TA(2017)0070, P8_TA(2017)0071 og P8_TA(2017)0072.

⁽²⁾ EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34.

⁽⁶⁾ EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38.

⁽⁸⁾ EUT L 321 af 5.12.2011, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 251 af 16.9.2016, s. 77.

⁽¹⁰⁾ EUT L 257 af 28.8.2014, s. 135.

⁽¹¹⁾ EUT L 123 af 19.5.2015, s. 55.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0035.

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0093.

Tirsdag den 16. januar 2018

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/33/EU af 21. november 2012 om ændring af Rådets direktiv 1999/32/EF for så vidt angår svovlindholdet i skibsbrændstoffer og den igangværende konsekvensanalyse vedrørende udvidelsen af svovlemissionskontrolområder i europæiske farvande,
- der henviser til forslag fra Østersø- og Nordsølandene til Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) om at indføre udpegede Nitrogenoxidemissionskontrolområder (NECA'er),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om ansvar, erstatning og finansiel sikkerhed for offshore olie- og gasaktiviteter ⁽¹⁾,
- der henviser til den politiske rapport af 28. januar 2016 fra European Academies Science Advisory Council (undersøgelsesgruppen for maritim bæredygtighed) om »Marine sustainability in an age of changing oceans and seas« (marin bæredygtighed i en tid, hvor have og oceaner er i forandring),
- der henviser til undersøgelsesrapporten af november 2015, der blev udarbejdet efter anmodning fra Parlamentets Udvalg om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og sikkerhed om mål for nedbringelse af emissionerne fra den internationale luft- og søfart (PE 569.964),
- der henviser til bilaget om »aktion for at fremme omstillingen til en ren energi« til Kommissionens meddelelse om »Ren energi til alle europæere« (COM(2016)0860),
- der henviser til den fjerde udgave af konferencen »Our Ocean«, som Den Europæiske Union var vært for i Malta den 5.-6. oktober 2017,
- der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2010 om integreret havpolitik — Evaluering af gjorte fremskridt og nye udfordringer ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. februar 2014 om en europæisk strategi til øget vækst og beskæftigelse inden for kyst- og havturisme (COM(2014)0086),
- der henviser til udkast til Rådets konklusioner om »Prioriteter for EU's søtransportpolitik frem til 2020: konkurrenceevne, dekarbonisering, digitalisering med henblik på sikring af globale forbindelsesmuligheder, et effektivt indre marked og en maritim klynge i verdensklasse« (9976/17),
- der henviser til rapporten fra Det Europæiske Miljøagentur (EEA) om »Marine protected areas in Europe's seas« (marine beskyttede områder i Europas have) (EEA 3/2015),
- der henviser til Kommissionens rapport fra september 2017 med titlen: »Realising the potential of the outermost regions for sustainable blue growth« (realisering af fjernområdernes potentiale for bæredygtig blå vækst),
- der henviser til Helsinkikonventionen fra 1992 om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet, som trådte i kraft den 17. januar 2000, til Helcom's handlingsplan for Østersøen, som blev vedtaget af alle kyststaterne og EU i 2007, og til EU's strategi for Østersøområdet,
- der henviser til resolution 69/292, vedtaget af FN's Generalforsamling juni 2015, om udvikling af et internationalt retligt bindende instrument for bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havets biologiske mangfoldighed i områder uden for national jurisdiktion,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. september 2012 om blå vækst: mulighederne for bæredygtig vækst i den maritime økonomi (COM(2012)0494),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. januar 2014 om blå energi: Blå energi: Nødvendige foranstaltninger for indfrielse af havenergiens potentiale i de europæiske have frem til 2020 og derefter (COM(2014)0008),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0478.

⁽²⁾ EUT C 70 E af 8.3.2012, s. 70.

Tirsdag den 16. januar 2018

- der henviser til sin beslutning af 2. juli 2013 om blå vækst: fremme af bæredygtig vækst inden for skibsfart, søtransport og turisme i EU ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed og udtalelser fra Transport- og Turismeudvalget og Fiskeriudvalget (A8-0399/2017),
- A. der henviser til, at havmiljøets sundhedstilstand er truet i betydelig grad og i risiko for at lide uoprettelig skade, med mindre verdenssamfundet iværksætter målrettede og koordinerede bestræbelser;
- B. der påpeger, at ophobningen og spredningen af havaffald kan være en af de hurtigst voksende trusler mod verdenshavenes sundhedstilstand; der henviser til, at især mikroplast vækker bekymring, fordi det på grund af ringe størrelse kan optages af en lang række organismer (havfugle, fisk, muslinger, sandorm og dyreplankton); der henviser til, at de 150 mio. ton plast i verdenshavene, der anslås at have ophobet sig i verdenshavene, forårsager alvorlige miljømæssige og økonomiske skader, herunder for kystsamfundene, turismen, søfarten og fiskeriet;
- C. der henviser til, at den nuværende belastning af havmiljøet omfatter beskadigelse af levesteder, persistente farlige stoffer i sedimenter og vandområder, ødelæggelse af koralbarriererev, invasive arter, forurening og næringsstofberigelse og søfartstrafik samt udnyttelse af råmaterialer og for intensiv udnyttelse af de marine arter, forsurening og opvarmning af havvand fremkaldt af klimaændringer;
- D. der henviser til, at ca. 4,8-12,7 millioner ton plastaffald i form af f.eks. fødevareemballage og plastflasker endte i havet alene i 2010 ⁽²⁾, hvilket svarer til ca. 1,5-4,5 % af verdens samlede plastproduktion, og at kumuleringen af affaldet vil resultere i en tidobling af den samlede mængde bortkastet plast i havene frem til 2020;
- E. der henviser til, at der ved »henkastet affald« forstås små mængder af affald i offentligt tilgængelige områder, der ikke er forsvarligt bortskaffet i miljøet (på land, i ferskvandsområder eller i havet), enten med forsæt eller ved uagtsomhed;
- F. der henviser til, at mere end 100 tons plastaffald og mikroplast forurener og truer livet i vores have;
- G. der henviser til, at med mindre der sker væsentlige ændringer, kan over halvdelen af verdens marine arter i år 2100 befinde sig på randen af udryddelse;
- H. der henviser til, at der stadig anvendes mere plast til forbrugsprodukter, og at produktionen har været støt stigende, siden materialet for første gang kom i bred anvendelse for et halvt århundrede siden, således at der i 2015 blev fremstillet omkring 322 millioner ton plast på verdensplan; der henviser til, at den voksende produktion i kombination med såvel ændringer i den måde, vi bruger plast på, som den demografiske udvikling har ført til en stigning i mængden af plastaffald, der dumpes i havene; der påpeger, at hvis denne tendens fortsætter, vil der ifølge De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP) have ophobet sig næsten 33 mia. tons plast inden 2050;
- I. der henviser til, at 80 % af havaffaldet stammer fra landjorden, og at dette problem i det lange løb ikke kan løses effektivt, uden at der først fastlægges effektive politikker og tiltag for at nedbringe mængden af bortkastet affald og holde det på land;

⁽¹⁾ EUT C 75 af 26.2.2016, s. 24.

⁽²⁾ »Plastic waste inputs from land into the ocean«, Jenna R. Jambeck, Roland Geyer, Chris Wilcox, Theodore R. Siegler, Miriam Perryman, Anthony Andrady, Ramani Narayan, Kara Lavender Law, *Science*, bind 347, nr. 6223, 13. februar 2015, s. 768-771.

Tirsdag den 16. januar 2018

- J. der henviser til, at de mest almindelige former for havaffald er cigaretskod, plastposer, fiskeriudstyr såsom garn samt alle former for emballage; der henviser til, at mellem 60 og 90 % af alt havaffald er fremstillet under anvendelse af en eller flere plastpolymerer såsom polyethylen (PE), polyethylenterephthalat (PET), polypropylen (PP) og polyvinylchlorid (PVC), som alle har en ekstremt lang nedbrydningstid; der henviser til, at størstedelen af den plast, der fremstilles i dag, som følge heraf vil være flere årtier eller endog århundreder om at forsvinde;
- K. der henviser til, at plastaffald indebærer død og sygdom for det marine dyreliv gennem kvælning, indfiltrering og forgiftning; der henviser til, at plastmaterialer, efter at bølger og sol har nedbrudt dem til mikropartikler på mindre end 5 mm i diameter, ender i maven på havets skabninger såsom blåmuslinger, orme og dyreplankton, mens nanoplast, som knap nok måler en halv mm, trænger gennem cellemembraner og -kerner hos små havdyr; der henviser til, at plastaffald, der ikke kan ses med det blotte øje, kommer ind i fødekæden ved selve dens begyndelse;
- L. der henviser til, at naturkapitalomkostningerne i forbindelse med plasthavaffald ifølge UNEP anslås at udgøre ca. 8 mia. USD om året ⁽¹⁾, og at fiskeri, søtransport, turisme og fritidssektoren blot er nogle af de mange sektorer, der rammes af havforureningen;
- M. der henviser til, at så længe der ikke findes en internationalt vedtaget definition på bionedbrydelighed (i havmiljøet), vil indførelsen af plastprodukter mærket »bionedbrydelig« ikke vil føre til en væsentlig reduktion af hverken mængden af plast, der ender i havene, eller risikoen for fysiske og kemiske påvirkninger af havmiljøet;
- N. der henviser til, at forurening med næringsstoffer (eutrofiering) hidrørende fra forskellige kilder, herunder afstrømning fra landbruget og spildevandsudledning, overbelaster de marine miljøer med en høj koncentration af nitrogen, fosfor og andre næringsstoffer, der kan medføre store algeopblomstringer, som, når de dør og nedbrydes, forårsager iltvind, der skaber »døde zoner«, hvor fisk og andre marine ressourcer ikke kan trives; der henviser til, at der nu anslås at eksistere 500 døde zoner i verden, og at mange flere områder lider under skadevirkningerne af høj næringsstof-forurening;
- O. der henviser til, at havdyr på grund af deres ekstreme afhængighed af undervandslyde i forbindelse med basale livsfunktioner såsom at lede efter føde eller søge mage og manglen på mekanismer, der kan beskytte dem mod fænomenet, er truet af den industrielle støj fra skibstrafik, seismisk prospektering og sonarer, der anvendes i forbindelse med rutinemæssige uddannelsesøvelser, hvilket kan resultere i høreskader, maskering af dyrenes egne kommunikations- og navigationssignaler samt føre til fysiologiske og forplantningsmæssige problemer;
- P. der henviser til, at tabet af biodiversitet svækker havets økosystem og dets mulighed for at modstå forstyrrelser, tilpasse sig klimaændringerne og spille sin rolle som global økologisk og klimamæssig reguleringsfaktor; der henviser til, at menneskeskabte klimaændringer har en direkte indvirkning på de marine arter ved at ændre deres antal, diversitet og fordeling samt påvirke deres føde-, udviklings- og ynglebetingelser samt forholdet mellem arterne;
- Q. der henviser til, at havets grænseoverskridende karakter betyder, at aktiviteterne og det pres, de udøver, nødvendiggør et samarbejde mellem regeringerne i marine regioner om at sikre bæredygtigheden af de fælles ressourcer; der henviser til, at havforvaltningsforanstaltningernes mangfoldighed og kompleksitet derfor kræver et bredt spektrum af tværfaglig ekspertise såvel som regionalt og internationalt samarbejde;
- R. der henviser til, at de eksklusive økonomiske zoner (EØZ) i Den Europæiske Unions medlemsstater strækker sig over 25,6 mio. km², som praktisk talt alle er beliggende i regionerne i den yderste periferi og de oversøiske lande og territorier, hvilket gør Den Europæiske Union til det største maritime område i verden; der henviser til, at EU derfor har pligt til at spille en førende rolle i etableringen af en effektiv og ambitiøs international forvaltning af havene;

⁽¹⁾ Marine Plastic Debris and Microplastics, UNEP: <https://wedocs.unep.org/rest/bitstreams/11700/retrieve>.

Tirsdag den 16. januar 2018

- S. der henviser til, at forskning har vist, at de direkte konsekvenser af et olieudslip for marine organismer og biologiske systemer og processer kan omfatte adfærdsmæssige forstyrrelser og død af marine arter, mikrobiel opblomstring, iltsvind, toksiske virkninger af anvendelsen af kemikalier til at opløse olien samt ødelæggelse af dybhavskoraller;
- T. der henviser til, at søtransport har en indvirkning på det globale klima og luftkvaliteten som følge af såvel CO₂-emissioner som ikke-CO₂-emissioner, herunder nitrogenoxider (NO_x), svovloxider (SO_x), methan (CH₄), partikler og sod;
- U. der henviser til, at prospektering efter samt udvinding og transport af olie- og gasreserver, der befinder sig under havbunden, i mange dele af verden kan volde alvorlig skade på følsomme havområder og forstyrre marine arter; der henviser til, at olie- og gasudvinding i mange tilfælde er tilladt i eller i nærheden af beskyttede havområder;
- V. der henviser til, at artikel 191 TEUF forpligter EU til at sikre et højt niveau af beskyttelse i sin miljøpolitik, herunder gennem anvendelse af forsigtighedsprincippet og princippet om, at forureneren betaler;
- W. der henviser til, at der er mange risici forbundet med brugen af svær fuelolie ved søtransport i Arktis: fuelolie, der har høj densitet, vil i tilfælde af udslip emulgere og synke og kan bevæge sig over meget lange afstande, hvis den fanges i is; der henviser til, at udslip af svær fuelolie indebærer en enorm risiko for de oprindelige samfunds fødevaresikkerhed i Arktis, da disses eksistensgrundlag afhænger af fiskeri og jagt; der henviser til, at der ved forbrænding af svær fuelolie frembringes svovloxid, tungmetaller samt store mængder sodpartikler, som ved aflejring i den arktiske is øger ismassens varmeoptagelse, hvilket får den til at smelte hurtigere og forstærker klimaændringerne; der henviser til, at Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) har forbudt transport og anvendelse af svær fuelolie i farvande omkring Antarktis;
- X. der henviser til, at nitrogenoxidemissioner især i havnebyer og kystområder i vid udstrækning stammer fra skibsfarten og er et stort problem for folkesundheden og miljøbeskyttelsen i Europa; der henviser til, at de samlede emissioner af nitrogenoxid fra skibsfarten i EU stort set er uregulerede, og at de, hvis der ikke gøres noget for at nedbringe dem, skønnes at ville overstige de landbaserede emissioner af nitrogenoxid allerede i 2020 ⁽¹⁾;
- Y. der henviser til, at skibe under ophold i havn normalt anvender deres hjælpemotorer til at generere strøm til kommunikation, belysning, ventilation og andet ombordværende udstyr; der henviser til, at denne brændstof-forbrænding medfører emission af en lang række forurenende stoffer såsom svovldioxid (SO₂), nitrogenoxid (NO_x), sod og partikler;
- Z. der henviser til, at landstrømforsyning giver mulighed for at forbinde skibene til havnens elnet, mens de ligger ved kaj; der henviser til, at det energimiks, der anvendes til produktion af landstrøm, langt de fleste steder medfører færre emissioner end forbrænding af brændstof på selve skibene ⁽²⁾; der henviser til, at den nuværende lovgivning såsom svovldirektivet (direktiv (EU) 2016/802) klart anerkender anvendelsen af landstrøm som et alternativ til kravet om at anvende skibsbrændstoffer med lavt svovlindhold, samtidig med at direktiv 2014/94/EU om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer forpligter medlemsstaterne til at sikre, at der som en prioritet installeres landstrømforsyning i havne, der hører til TEN-T-hovednettet, og i andre havne inden den 31. december 2025;
- AA. der henviser til, at der ifølge de videnskabelige beviser, der blev præsenteret i den femte vurderingsrapport (AR5) for 2014 fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC), ikke hersker nogen tvivl om opvarmningen af klimasystemet; der sker klimaændringer, og menneskelige aktiviteter har været den overvejende årsag til den opvarmning, der er blevet registreret siden midten af det tyvende århundrede, hvis udbredte og dybtgående indvirkninger gennem klimaændringer allerede er blevet tydelige i de naturlige og menneskelige systemer på alle kontinenter og i havene;
- AB. der henviser til, at næsten 90 % af den globale vindenergi er indeholdt i turbulensen over verdens have, og at vind, bølger og havstrømme tilsammen indeholder 300 gange så meget energi, som mennesker i øjeblikket forbruger; der henviser til, at den installerede havenergi ifølge en rapport fra 2010 fra European Ocean Energy Association (EU-OEA) kan nå op på 3,6 GW i 2030 og stige til næsten 188 GW i midten af århundredet, mens en globalt førende havenergiindustri i Europa i 2050 kan forhindre udledning af 136,3 mio. ton CO₂ i atmosfæren om året og skabe 470 000 nye grønne job;

⁽¹⁾ Det Europæiske Miljøagentur, »The impact of international shipping on European air quality and climate forcing«, 2013.

⁽²⁾ Winkel, R., Weddige, U., Johnson, D., Hoen, V., and Papaefthimiou, S. (2015), »Shore Side Electricity in Europe: Potential and environmental benefits«, Energy Policy, DOI: <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0301421515300240>

Tirsdag den 16. januar 2018

- AC. der henviser til, at IPCC i 2015 erklærede, at det for at begrænse klimaændringerne til 2 °C i perioden frem til udgangen af dette århundrede er nødvendigt, og at en tredjedel af oliereserverne, halvdelen af gasreserverne og mere end 80 % af kulreserverne forbliver uudnyttede;
- AD. der henviser til, at Parisaftalen tager sigte på hurtigst muligt at få drivhusgasemissionerne til at toppe på verdensplan med henblik på at begrænse den globale gennemsnitlige temperaturstigning til et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og gøre en indsats for at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau, mens Den Meteorologiske Verdensorganisation (WMO) for nyligt har berettet, at den globale opvarmning er steget til 1,1 °C over det førindustrielle niveau i 2016, hvilket er bemærkelsesværdigt;
- AE. der henviser til, at det ville have enorme miljømæssige konsekvenser og økonomiske omkostninger, hvis det ikke lykkedes at nå Parisaftalens mål med en gennemsnitlig temperaturstigning på et godt stykke under 2 °C, herunder blandt andet en forøgelse af sandsynligheden af at nå kritiske punkter, hvor temperaturniveauerne ville begynde at begrænse naturens evne til at optage kulstof i havene;
- AF. der henviser til, at det potentiale for at levere ren energi, som ligger i havvindmøller samt havenergi (bølge- og tidevandsenergi samt termisk energi fra havene) bør bemærkes, på betingelse af, at miljøet og de eksisterende økosystemer respekteres; der henviser til, at denne rene energi giver EU mulighed for ikke blot at skabe økonomisk vækst og kvalificerede job, men også at forbedre sin energiforsyningsikkerhed og blive mere konkurrencedygtig gennem teknologisk innovation;
- AG. der henviser til, at forbedring af havforvaltning, vil bidrage til at skabe lige vilkår på verdensplan for erhvervslivet, herunder den europæiske havenergisektor;
- AH. der henviser til, at havforureningen — i form af f.eks. direkte eller indirekte dumping af affald, stoffer eller energi, herunder indførelse af undersøiske støjkluder af menneskelig oprindelse — har eller kan have skadelig indvirkning på havets levende ressourcer og økosystemer og derigennem forringe biodiversiteten, true menneskets sundhed, skabe hindringer for maritime aktiviteter og ændre vandkvaliteten;
- AI. der påpeger, at EU bør være en drivkraft i drøftelser og forhandlinger i internationale fora for at sikre, at alle aktører påtager sig deres del af ansvaret for at mindske udledningen af drivhusgasser og forurenende stoffer og løse de voksende udfordringer i forbindelse med bæredygtig forvaltning af ressourcerne;
- AJ. der henviser til, at udnyttelse af vedvarende havenergi kan bidrage til målet om at gøre små øer i EU selvforsynende med energi;
- AK. der henviser til, at gennemsigtighed i internationale organisationer er en forudsætning for at sikre demokratisk ansvarlighed og inklusion;
- AL. der henviser til, at havene har potentiale til at blive vigtige kilder til ren energi; der henviser til, at en sådan ren havenergi vil give EU mulighed for ikke blot at skabe økonomisk vækst og kvalificerede job, men også at forbedre sin energiforsyningsikkerhed og blive mere konkurrencedygtig gennem teknologisk innovation; der henviser til, at udnyttelse af denne lokale ressource har en særligt vigtig dimension for østater og -områder, navnlig regionerne i den yderste periferi, hvor havenergi kan bidrage til at gøre dem selvforsynende med energi og erstatte den dyre energi fra dieseldrevne kraftværker;

Forbedring af rammen for international havforvaltning

1. minder om oceanernes og havenes afgørende rolle for understøttelse af liv på Jorden, bæredygtig udvikling, beskæftigelse og innovation samt for adgangen til rekreative aktiviteter og værdier; deler den voksende bekymring med hensyn til behovet for en mere effektiv og integreret forvaltning og beskyttelse af havene;
2. glæder sig over den fælles meddelelse om international havforvaltning og de foreslåede foranstaltninger, der fremhæver EU's engagement i at opnå bevaring og bæredygtig brug af havene og deres ressourcer, som det er fastlagt i SDG 14 på FN's dagsorden for bæredygtig udvikling; påpeger emnets tværgående karakter og behovet for en koordineret og integreret tilgang til at sikre bedre havforvaltning; opfordrer til, at EU påtager sig en ledende rolle som global aktør for at styrke den internationale havforvaltning og udfylde lakunerne via den ekspertise, som det har opnået inden for udvikling af en bæredygtig havforvaltning;

Tirsdag den 16. januar 2018

3. minder om den integrerede og udelelige karakter af målene for bæredygtig udvikling samt om den indbyrdes sammenhæng og samspillet mellem dem, og fremhæver på ny den afgørende betydning af, at EU i alle sine tiltag lader sig lede af 2030-dagsordenen, herunder af de heri knæsatte principper;

4. opfordrer Kommissionen til at fastsætte klare frister, fremlægge lovgivningsforslag, hvor det er passende, og at arbejde sammen med medlemsstaterne for at forbedre samarbejdet på områder som havforskning, kapacitetsopbygning og teknologioverførsel, og at etablere mekanismer til at støtte koordinering samt løbende overvågning og evaluering på EU-plan, for at det skal lykkes at gennemføre de foranstaltninger, der opregnes i den fælles meddelelse; fremhæver traktatens bestemmelser om forsigtighedsprincippet og princippet om, at forureneren betaler, og understreger betydningen af en økosystembaseret tilgang i alle EU's aktioner vedrørende havforvaltning;

5. gentager den stærke maritime dimension af de bæredygtige udviklingsmål, især for, men ikke begrænset til mål 14 (bevaring og bæredygtig udnyttelse af oceaner, have og marine ressourcer);

6. bifalder og erklærer sin fulde støtte til »Our ocean, our future: Call for Action« (»vores hav, vores fremtid: opfordring til handling«), der blev vedtaget på FN's havkonference i juni 2017 til støtte for gennemførelsen af SDG 14 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havene og deres ressourcer med henblik på bæredygtig udvikling; bemærker med stor tilfredshed de 328 frivillige tilsagn fra regeringer, mellemstatslige organisationer samt civilsamfundsorganisationer, den private sektor, akademiske og videnskabelige forskningsinstitutioner og det videnskabelige samfund om bevarelse af havene og højnelse af bevidstheden om havenes betydning for menneskers overlevelse;

7. minder om, at selv om Den Europæiske Union råder over en omfattende samling af lovgivnings- og forvaltningsværktøjer med fokus på forskellige aspekter af havforvaltning, befinder EU's regionale have sig ikke desto mindre fortsat i en kritisk tilstand præget af overudnyttelse af ressourcer, forurening med organiske og uorganiske stoffer, der påvirker havets sundhed og produktivitet, tab af biodiversitet, forringelse af levesteder, invasive arter, kystsamfund i tilbagegang og konflikt mellem marine sektorer;

8. opfordrer Kommissionen til at følge op på den fælles meddelelse om havforvaltning ved at offentliggøre en situationsrapport om de foranstaltninger, der er gennemgået, og en nøjagtig tidsplan for fremtidige foranstaltninger, etablering af forbindelser mellem disse foranstaltninger og eksisterende europæiske initiativer samt eksisterende internationale instrumenter;

9. opfordrer Kommissionen til i relevant omfang at forelægge Rådet forslag til initiativer om udvikling af havpartnerskaber med centrale internationale partnere for at fremme målet om en bedre global forvaltning og politisk sammenhæng og bygge videre på de eksisterende bilaterale samarbejdsrammer som f.eks. dialogerne på højt plan om fiskeri og maritime anliggender;

10. anerkender den væsentlige rolle, som FN's havretskonvention (UNCLOS) spiller ved at levere en grundlæggende retlig ramme for koordinering af bestræbelserne og opnåelse af sammenhæng i imødegåelsen af de globale havrelaterede spørgsmål; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at opfylde deres forpligtelser under UNCLOS til at beskytte og bevare havmiljøet og dets levende ressourcer samt deres pligt til at forebygge og kontrollere havforurening; påpeger, at medlemsstaterne er ansvarlige for skader, der skyldes misligholdelse af deres internationale forpligtelser til at bekæmpe en sådan forurening;

11. opfordrer staterne til at forbedre deres retssystemer med henblik på bevarelse af vores have; opfordrer til international anerkendelse af konceptet økologisk skade, hvor havforurening forekommer, så der kan kræves kompensation i tilfælde af overtrædelser; opfordrer til indførelse af ansvars-kædeprincippet, som er beregnet på at finde de ansvarlige for miljøskader langs hele kommandovejen;

12. understreger, at EU bør tilstræbe, at bestemmelser om fiskeri bliver en vigtig del af det fremtidige juridisk bindende instrument under UNCLOS, for så vidt angår bevarelse og bæredygtig udnyttelse af den marine biodiversitet i områder uden for national jurisdiktion;

Tirsdag den 16. januar 2018

13. opfordrer til, at alle stater bliver parter i relevante fiskeriinstrumenter, navnlig FAO-overholdelsesaftalen, FN's aftale om fælles bestande og stærkt vandrende fiskebestande og aftalen om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, og til at de fuldt ud implementerer bestemmelserne i disse instrumenter samt bestemmelserne i FAO's forskellige internationale handlingsplaner;

14. glæder sig over EU's fremskridt for så vidt angår den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik; understreger, at den dimension, herunder internationale aftaler og partnerskabsaftaler, er et vigtigt instrument til at fremme EU's miljømæssige og sociale standarder og bestemmelserne om bekæmpelse af UUU-fiskeri på internationalt niveau;

15. henviser til, at der i initiativet om åbenhed i fiskerisektoren for nyligt blev vedtaget globale standarder; tilskynder stater til at ansøge om at kunne deltage som medlemmer i initiativet; opfordrer EU og dens medlemsstater til at understøtte dette initiativ;

16. er af den opfattelse, at sikring af lige vilkår for EU's fiskerflåde er afgørende, særlig i betragtning af EU's høje miljømæssige standarder og bæredygtighedsstandarder, som dets fartøjer skal overholde;

17. insisterer på, at EU skal fremme de samme miljømæssige standarder for fiskeri i internationale fora og i forbindelse med alt bilateralt samarbejde, som EU-fartøjer skal overholde, for ikke at stille EU's egen flåde dårligere med hensyn til økonomisk bæredygtighed;

18. minder om FN's resolution 2749 (XXV) af 17. december 1970, der anerkender, at det område af havbunden og dens undergrund, som ligger uden for grænserne for national jurisdiktion, såvel som områdets ressourcer, er menneskehedens fælles arv, og artikel 136 i Montego Bay-konventionen, hvori det bestemmes, at den del af havbunden og dens undergrund, som ligger uden for grænserne for national jurisdiktion, såvel som dens ressourcer, er menneskehedens fælles arv;

19. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at ophøre med at subventionere licenser til prospektering og udvinding i områder uden for national jurisdiktion og udstede tilladelser til minedrift i deres kontinentalsokler;

20. bemærker endvidere med hensyn til den internationale lovgivning om luftforurening, at medlemsstaterne i henhold til UNCLOS ikke har tilladelse til at kontrollere skibe, selv ikke i tilfælde af solide beviser på overtrædelse; opfordrer derfor FN-parterne til at øge UNCLOS' retlige ramme med henblik på at udbedre eventuelle nuværende mangler i forvaltningen og etablere solide håndhævelsesmekanismer for international miljølovgivning;

21. opfordrer til international regulering af foranstaltninger mod nukleart affald og forurening i havet og på havbunden med henblik på gennemførelse af praktiske foranstaltninger for at begrænse de miljø- og sundhedsmæssige virkninger heraf og for at eliminere forurening af havbunden;

22. understreger, at sikring af gennemsigtighed, herunder offentlig adgang til information, inddragelse af interessenter, offentlig deltagelse i beslutningstagning og domstolsadgang i miljøsager som krævet i Aarhuskonventionen samt FN-organisationernes legitimitet, herunder offentlige ansvarlighed af landerepræsentanter i internationale organisationer såsom Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) og Den Internationale Havbundsmyndighed (ISBA), er en prioritet i forbindelse med afhjælpningen af de nuværende mangler ved forvaltningen; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til via ISBA at arbejde for at sikre gennemsigtighed i myndighedens arbejdsmetoder og dens faktiske kapacitet til at vurdere de miljømæssige konsekvenser samt til at sikre en effektiv beskyttelse af havmiljøet imod skadelige virkninger og beskyttelse og bevaring af havmiljøet, sådan som det kræves i del XI og XII i FN's havretskonvention;

23. opfordrer medlemsstaterne til at påtage sig en proaktiv og progressiv rolle ved i internationale organer at foreslå gennemsigtighedsreformer og højne de iværksatte aktioners overordnede miljømæssige ambitionsniveau;

Tirsdag den 16. januar 2018

24. understreger, at forbedring af havforvaltningsrammen vil indebære en styrkelse af de regionale og globale bestræbelser ved at fremme multilaterale instrumenter, der allerede er vedtaget, samt strategier og en forbedret gennemførelse heraf; tilskynder Kommissionen til at fremme et større internationalt maritimt samarbejde, navnlig inden for maritim videnskab og teknologi, som det er foreslået af OECD;

25. understreger behovet for et styrket samarbejde, politisk sammenhæng og koordinering mellem alle regeringer og institutioner på alle niveauer, også mellem internationale organisationer, regionale og subregionale organisationer og institutioner, ordninger og programmer; bemærker i denne forbindelse den vigtige betydning af effektive og gennemsigtige partnerskaber og aktiv inddragelse af regeringer med globale, regionale og subregionale organer, videnskabelige kredse, den private sektor, donorer, ngo'er, lokale grupper, akademiske institutioner og andre relevante aktører;

26. opfordrer til, at de regionale ordninger for forvaltning af havmiljøet strammes op, navnlig med henblik på at opfylde SDG 14; opfordrer EU og andre internationale organisationer til, navnlig ved hjælp af officiel udviklingsstøtte, at øge støtten til regionale organisationer og til tredjelandes opfyldelse af SDG 14;

27. understreger betydningen af at inddrage de lokale kystmyndigheder og regionerne i den yderste periferi for at bringe den internationale havforvaltning tættere på EU-borgerne;

28. understreger behovet for at udvikle omfattende strategier, der kan højne bevidstheden om havenes betydning for naturen og kulturen;

29. understreger nødvendigheden af en specifik og konkret handlingsplan om EU's engagement i Arktis, hvori der bør tages udgangspunkt i målet om at bevare Arktis' sårbare økosystemer og øge deres modstandskraft over for virkningerne af klimaændringer;

30. påpeger, at den centrale område i Det Nordlige Ishav ikke er omfattet af internationale bevarelses- og forvaltningsordninger; understreger behovet for en koordineret tilgang fra EU's og medlemsstaternes side med henblik på at forebygge ureguleret fiskeri i Det Nordlige Ishav;

31. gentager den opfordring, den i sin beslutning af 16. marts 2017 om Arktis rettede til Kommissionen og medlemsstaterne om at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at spille en aktiv rolle med henblik på at fremme et internationalt vedtaget forbud mod anvendelse ombord og transport i brændstoftanke af svær fuelolie i fartøjer, der sejler i Det Nordlige Ishav, ved hjælp af bestemmelserne i den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe (MARPOL-konventionen), der for øjeblikket gælder for farvandene omkring Antarktis; opfordrer Kommissionen til at medtage hensynet til de miljømæssige, sociale, sundhedsmæssige og klimamæssige risici ved brugen af svær fuelolie i sin holdning vedrørende international havforvaltning; opfordrer Kommissionen til, i fraværet af passende internationale foranstaltninger, at fremsætte forslag om regler for fartøjer, der anløber EU-havne forud for rejser gennem arktiske farvande, med henblik på at forbyde anvendelse og transport af svær fuelolie;

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde aktivt hen imod en hurtig afslutning på den langvarige IMO-arbejdsplan om at reducere sodemissioner (sort kulstof) fra skibe, der sejler i Arktis, med henblik på at bremse en hurtig temperaturstigning og den accelererede smeltning af polarisen i regionen;

33. opfordrer Kommissionen til at fremme lige vilkår på arbejdsmarkedet i den marine sektor og sikre en retfærdig behandling via effektiv anvendelse af de relevante internationale konventioner, herunder ILO's konventioner om henholdsvis arbejdsforhold i fiskerisektoren og søfarendes arbejdsforhold, og via etablering af en harmoniseret social ramme for søfartsaktiviteter i EU-farvande;

34. opfordrer til indførelsen af en ny international aftale om arbejdsbetingelser i den maritime sektor; minder om behovet for at indstille og afskaffe alle former for slaveri, der stadig findes om bord på fartøjer, og fremhæver den indvirkning, som dårlige arbejdsvilkår kan have på individer, økonomiske aktører og havmiljøet;

Tirsdag den 16. januar 2018

35. opfordrer Kommissionen til at udvikle havpartnerskaber med nøgleaktører i form af multikulturelle samarbejds-mekanismer eller bilaterale dialoger med henblik på at sikre bedre koordinering og samarbejdet omkring en vellykket gennemførelse af de SDG-mål, der er relevante for havene, fremme af en bæredygtig blå vækst samt beskyttelse, bevaring og genopretning af havenes økosystemer og biodiversitet, idet man samtidig mindsker presset på havene og skabe forudsætninger for en bæredygtig blå økonomi;

36. opfordrer indtrængende Kommissionen til at styrke det maritime samarbejde og kapacitetsopbygning i forbindelse med dens eksterne politik i forhold til f.eks. udviklingssamarbejde og handelsaftaler, særligt partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri for at opbygge kapacitet til at håndtere virkningerne af klimaændringer og affald i havet og for at fremme en bedre havforvaltning og bæredygtig blå vækst;

37. opfordrer EU til at efterleve princippet om, at tildelingen af fiskeriressourcer bør tage hensyn til den miljømæssige og sociale indvirkning på udviklingslandene og deres behov for fødevarer sikkerhed samt disse landes ambitioner om at udvikle deres eget fiskeri, samtidig med at der sikres et bæredygtigt niveau af fiskeri, der ikke fører til for høj fiskerikapacitet, i overensstemmelse med mål nr. 14 for bæredygtig udvikling;

38. opfordrer EU til i henhold til den fælles fiskeripolitik at minimere indvirkningerne af akvakultur på miljøet ved at sikre bæredygtige foderkilder og fremme forskning for at fokusere på at reducere trykket på vildtlevende fiskebestande, der anvendes til foderproduktion;

39. bemærker, at EU er verdens største importør af fiskeriprodukter, og at nogle af fangsterne importeres fra områder, hvor fiskeri er langt mindre bæredygtigt end i EU's farvande; opfordrer EU til at bruge sin indflydelse i denne henseende til at fremme øget bæredygtighed i alle havområder;

40. anmoder indtrængende Kommissionen om at opfordre medlemsstaterne til at ophøre med at sponsorere efterforsknings- og produktionslicenser med henblik på dybhavsudvinding i områder uden for national jurisdiktion og ikke udstede tilladelser til dybhavsudvinding på deres egen kontinentalsokkel;

41. opfordrer Kommissionen til at støtte intensiveringen af de internationale initiativer til bekæmpelse af menneskesmugling ad søvejsruterne;

42. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte et internationalt moratorium for udstedelse af tilladelser til kommerciel dybhavsudvinding, indtil et tidspunkt hvor dybhavsudvindingens virkninger på havmiljøet, biodiversiteten og menneskelige aktiviteter på havet er blevet tilstrækkeligt undersøgt og analyseret, og man har fået overblik over alle de mulige risici;

43. understreger vigtigheden af Den Europæiske Unions strategi for maritim sikkerhed (EUMSS) og opfordrer Kommissionen til at medtage maritim sikkerhed i den eksterne politik i betragtning af, at en stor del af samhandelen foregår ad søvejen, at over 70 % af de ydre grænser er søgrænser, og at det er nødvendigt at garantere sikkerheden for passagerer, der rejser via Unionens havne;

44. fremhæver betydningen af fortsat at styrke samarbejdet mellem Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA), Frontex og Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EFCA), inden for deres respektive mandater, for at støtte medlemsstaternes nationale myndigheder, der har til opgave at udøve kystvagtfunktioner, og af at fremme maritim sikkerhed, bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og beskytte miljøet ved at forebygge og mindske forurening fra offshore-gas- og olieanlæg; mener, at disse agenturer bør tildeles mere substantielle midler fra EU, hvor det er relevant, for at de kan være i stand til at varetage disse nye opgaver; understreger betydningen af yderligere at udvikle digitale løsninger — som f.eks. at lette skibsfarten ved hjælp af strømlinede procedurer for meldeformalteter og investere mere i en fælles infrastruktur for udveksling af data i hele Europa til gavn for alle medlemsstaternes myndigheder, der udfører kystvagtfunktioner — og avanceret maritim teknologi, såsom EMSA's integrerede maritime tjenester, med henblik på at forbedre overvågning og overvågningssystemer til maritime aktiviteter og andre programmer såsom den fælles ramme for informationsudveksling (CISE) for overvågning til søs;

Tirsdag den 16. januar 2018

45. understreger, at skabelse af en bæredygtig maritim økonomi og nedbringelse af belastningen på havmiljøet kræver en indsats mod klimaændringer, landbaseret forurening, der når ud til havene, havforurening og eutrofiering og til fordel for bevarelse, beskyttelse og genopretning af de marine økosystemer og den biologiske mangfoldighed samt for bæredygtig udnyttelse af de marine ressourcer;

46. udtrykker betænkeligheder over, at det af en nylig undersøgelse fra Europa-Parlamentet fremgår, at til trods for at den blå økonomi kunne have en positiv socioøkonomisk indvirkning (beskæftigelse, indtægter, bruttoværditilvækst), er de miljømæssige konsekvenser generelt negative, for så vidt angår ændringer af kystdynamikker, havforurening, eutrofiering, havbundens morfologi og ændringer i levesteder/økosystemer/biodiversitet; udtrykker bekymring for, at den samlede indvirkning af de miljømæssige konsekvenser kunne være skadelige for fiskeriet;

47. opfordrer til, at den blå økonomis fokus styres i retning af en genopretning af kystsamfunds modstandsdygtighed af med henblik på at genopbygge fiskeriets produktive potentiale for således at understøtte fødevarer sikkerhed, bekæmpelse af fattigdom og bæredygtig forvaltning af levende akvatiske ressourcer; minder om, at der før implementering af aktiviteter i sektorer inden for den blå økonomi bør garanteres en konsekvensvurdering og en komplet informations- og deltagelsesproces med alle aktører; insisterer på, at den blå økonomi skal bidrage til opfyldelsen af mål nr. 14 for bæredygtig udvikling om bæredygtig anvendelse og bevarelse af havene og havets ressourcer;

48. mener, at investeringerne i den blå økonomi ikke bør være baseret på udtømmelige ressourcer, men bør fokusere på »økoinnovation«, på overholdelse af den naturlige genopretningstid, på naturbeskyttelse og på modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer;

49. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre sig yderligere bestræbelser på en rettidig gennemførelse af havstrategirammedirektivet for at opnå en god miljøtilstand i havområder inden 2020 med særlig vægt på at undgå beskadigelse af kyst- og havmiljø på grund af alle former for havforurening, herunder med næringsstoffer og affald, samt på at fjerne skadelige subsidier, der tilskynder til ubæredygtigt fiskeri, og styrke den globale kamp imod havaffald og plast;

50. anser forebyggelse, nyttiggørelse og genanvendelse af plastaffaldet i havene for at være en stor international udfordring og opfordrer Kommissionen til at iværksætte foranstaltninger ved bl.a. at fremme støtte til forskning og sætte dette spørgsmål på dagsordenen for en bæredygtig blå økonomi for at gøre Europa til initiativtager til innovative løsninger og at påtage sig en førende rolle på globalt plan;

51. opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at gennemføre direktivet om rammerne for maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning for at muliggøre en fuld og harmonisk udvikling af de forskellige maritime aktiviteter;

52. opfordrer indtrængende Kommissionen til at integrere havforvaltningsspørgsmål effektivt i sine bistands- og udviklingspolitik;

53. minder om, at fiskeriet er af enorm betydning, da det udgør en af de vigtigste traditionelle menneskelige aktiviteter omkring havmiljøet, hvilket gør det til et væsentligt element i den integrerede havpolitik; påpeger, at fiskeriet er den sektor, der er hårdest ramt af de mange andre udnyttelsesmåder og aktiviteter, der finder sted på havene, såsom søtransport og turisme, by- og fritidsbebyggelse i kystområder, havminedrift og udvinding af råstoffer og energikilder samt af miljøproblemer som havforurening (plastikaffald, kasserede fiskenet, oliespild, støjforurening, udledning af ballastvand, ukontrolleret eftersøgning efter og udvinding af gas og olie osv.) og klimaforandringer (stigende vandstand, havoverfladens stigende temperatur, oversvømmelser i kystområder, stigende forsuring af havet osv.);

54. understreger vigtigheden af kvinder i fiskeindustrien i betragtning af at de ifølge FAO udgør halvdelen af den samlede erhvervsaktive befolkning; opfordrer EU til at promovere og beskytte kvinder i fiskeriaktiviteter og fiskerelaterede industrier ved at fremme fair priser for fiskerivarer og arbejde for, at kvinder, der er aktive i fiskeribranchen, får bedre adgang til offentlig støtte og finansielle ressourcer, herunder i forhandlingerne med tredjelande om brug af sektorstøtte i partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri og i de forskellige internationale fora;

Tirsdag den 16. januar 2018

55. afventer Kommissionens fremtidige strategi for plast samt over de andre foranstaltninger, herunder den nyligt bebudede handlingsplan, med sigte på at bekæmpe havaffald; kræver et højt ambitionsniveau i strategien for plast i en cirkulær økonomi for at få taget ordentligt fat omkring roden af problemet med havaffald og opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge konkrete lovgivningsmæssige foranstaltninger på dette område, navnlig med hensyn til miljøvenligt design af plast og mikroplast, og foranstaltninger til nedbringelse af mængden af brugte produkter, der bortkastes på land, især tæt ved floder og andre vandveje og ved kysterne; udtrykker sin dybe bekymring over problemets omfang; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilslutte sig og støtte den internationale fællesindsats for at nedbringe forureningen med plastposer, der blev lanceret på COP 22 i Marrakesh i november 2016;

56. fastholder nødvendigheden af en velgennemtænkt produktpolitik, der øger produkternes forventede levetid, holdbarhed samt genbrugelig- og genanvendelighed, som understreget i dets beslutning af 9. juli 2015 om »ressourceeffektivitet: overgang til en cirkulær økonomi«⁽¹⁾ og understreger endvidere, at en sådan så hurtigt som muligt skal anvendes på engangsplastprodukter og -emballage i den kommende plaststrategi i lyset af de miljøskaer, som disse produkter forvolder som havaffald;

57. opfordrer indtrængende Kommissionen til at hjælpe med at udvikle regionale løsninger, fremme nationale foranstaltninger vedrørende havaffald med henblik på at eliminere det; opfordrer endvidere indtrængende Kommissionen til at hjælpe med til at oprette pilotprojekter for indsamling af havaffald via strandrensning og kampagner for »fiskeri efter affald« og yde finansiel støtte til fiskere i Europa med henblik på indsamling af havaffald;

58. anmoder Kommissionen om at foreslå ny lovgivning til bekæmpelse af mikroplastforurening i alle dens former og mere specifikt ved at forbyde mikroplast ingredienser i alle produkter til personlig pleje og ved at sikre, at alle virksomheder, der arbejder med plastkugler til produktionsformål, implementerer passende protokoller for at minimere udslip;

59. er af den opfattelse, at anvendelsen af engangsplastflasker er en vigtig årsag til havforurening, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at overveje at indføre en EU-dækkende pantordning for engangsemballage til drikkevarer efter tysk model;

60. opfordrer EU og medlemsstaterne til at tilslutte sig og støtte den internationale koalition for reduktion af forureningen med plastposer;

61. ser positivt på Kommissionens planer om at fremme en internationalt accepteret plan for at imødegå konsekvenserne af havenes opvarmning, stigende vandstand og forurening;

62. opfordrer medlemsstaterne til at fremme ressourceeffektivitet, genanvendelse og bevidsthedsbevægelse om havaffald ved hjælp af nationale oplysningskampagner, uddannelsesprogrammer og samarbejde mellem skoler og universiteter om disse spørgsmål;

63. minder om sit standpunkt til fordel for en ambitiøs pakke for skabelse af en cirkulær økonomi med mål om at nedbringe EU's havaffald med 30 % og 50 % hhv. i 2025 og 2030 samt øgede genanvendelsesmål for plastemballage;

64. opfordrer medlemsstaterne til at opretholde samme ambitionsniveau som EU for reduktion af havaffald;

65. opfordrer Kommissionen til at intensivere sine bestræbelser på at bekæmpe havaffald i EU og på verdensplan, ved at tage fat på såvel landbaserede som havbaserede kilder gennem håndtering af problemet med ulovlig dumping af affald som f.eks. fiskeredskaber, og at yde finansiel støtte til indsamling af havaffald; opfordrer indtrængende Kommissionen til at reducere mængden af havaffald fra skibstrafikken, navnlig ved at fremme en harmoniseret omkostningsdækningsordning for affald i samtlige europæiske havne i forbindelse med revisionen af direktiv 2000/59/EF om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe; opfordrer til øget finansiering af forskning i fordelingen og følgerne af havaffald og effektiviteten af internationale, regionale og subregionale strategier til bekæmpelse af affald i havet og andre forurenende stoffer;

⁽¹⁾ EUT C 265 af 11.8.2017, s. 65.

Tirsdag den 16. januar 2018

66. understreger, at Unionens forsigtighedsprincip skal anvendes i forbindelse med enhver fremtidig efterforskning med henblik på eventuel dybhavsudvinding; er foruroliget over Kommissionens insisteren på, at dybhavsudvinding er et af EU's prioriterede sektorer for blå vækst, i lyset af den videnskabelige dokumentation, der foreligger for, at den indebærer betydelige risici for oprettelige miljøskader; frygter for, at yderligere promovering af dybhavsudvinding muligvis kan influere negativt på de foranstaltninger, der kræves i henhold til SDG 12 om omstilling til bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre;

67. understreger, at forsigtighedsprincippet skal anvendes på den nye vækstsektor for dybhavsudvinding, og at EU på baggrund af de videnskabelige advarsler om store og potentielt uoprettelige miljøskader, der vil kunne opstå, ikke bør støtte udviklingen af denne industri, men i stedet bør investere i bæredygtige alternativer, navnlig omstillingen til bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre i overensstemmelse med SDG 12 i 2030-dagsordenen;

68. understreger, at ingen efterforskning eller boring efter olie og gas bør tillades i eller i nærheden af beskyttede havområder og sårbare områder med høj bevaringsværdi;

69. hilser EU's handlingsplan for den cirkulære økonomi velkommen og opfordrer Kommissionen til at foreslå effektive foranstaltninger til at forebygge udledning af mikro- og makropartikler i havmiljøet, herunder nedbringe udslippet af affald med 50 % inden 2020, og lovgivningsmæssige foranstaltninger for industrien såsom forbud mod engangsplast (hvor der findes naturlige alternativer) samt potentielt et internationalt retsinstrument;

70. opfordrer medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at støtte innovative teknologiske og finansielle initiativer vedrørende forurening af oceaner og have med henblik på at fremme effektive systemer til genvinding af affald fra skibsfarten, navnlig plastikaffald i havne, for at øge bevidstheden i skibsfartssektoren om følgerne af bortskaffelse af plasticaffald i havet, og for at overvinde de største hindringer for gennemførelsen af den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe (MARPOL-konventionen);

71. fremhæver, at EU bør gå i spidsen for et globalt initiativ til overvågning og væsentlig reduktion af mængden af affald i havene; minder om, at medlemsstaterne har forpligtet sig i forhold til målsætningerne i direktiv 2008/56/EF (havstrategirammedirektivet), der foreskriver, at egenskaberne ved og mængderne af affald i havet ikke må skade kyst- og havmiljøet (deskriptor 10);

72. tilskynder til bestræbelser for at bekæmpe alle kilder til forurening af havet og havbunden, herunder støjforurening, og til gennemførelse af konkrete internationale foranstaltninger til at fjerne havforurening og forurening af havbunden;

73. påskønner Kommissionens planer om at organisere en international indsats for at overvåge virkningen af havenes opvarmning, stigende vandstand og forsurening; opfordrer medlemsstaterne til at intensivere og udvikle internationale videnskabelige programmer til overvågning af havenes temperatur, saltindhold og varmeoptagelse og til, at der etableres et globalt havobservationsnetværk med henblik på at forbedre overvågningen af de globale ændringer i havene og muliggøre bedre prognoser for klimaændringernes indvirkning på havenes funktion og CO₂-optagelse og på forvaltningen af de levende marine ressourcer;

74. understreger betydningen af at anlægge en livscyklustilgang til plastprodukter, herunder at tage hensyn til forskellige polymerers nedbrydning og fragmenteringsrate (i havmiljøet), hvilket skal opnås ved at internalisere de miljømæssige og sociale omkostninger ved produkterne (omkostningsinternalisering), forstærke processen med at lukke kredsløbet i produkt- og procesudvikling og fremstilling samt i livscykluskæder for plastprodukter, forbedre produkternes levetid, fremme grønne offentlige og private indkøb, fremme bl.a. grønne tekniske principper og rammer, miljøvenligt design og miljømærkning og styrke private aktørers, herunder små og mellemstore virksomheders, kapacitet til at omstille sig til mere miljøvenlige produktionsmetoder;

Tirsdag den 16. januar 2018

75. glæder sig over Kommissionens tilsagn i dens handlingsprogram om havforvaltning med henblik på at bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri); opfordrer Kommissionen til at fortsætte bekæmpelsen af IUU-fiskeri i alle regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) og andre relevante fora; mener, at fartøjer under EU-flag, som er involveret i IUU-fiskeri, bør opføres på en offentlig liste, som IUU-forordningen åbner mulighed for; opfordrer indtrængende EU til at lægge pres på tredjelande for at få dem til at forhindre IUU-fangster i at få adgang til deres markeder;

76. opfordrer til mere samarbejde mellem (RFFO'er) og opfordrer de kontraherende parter til at sikre, at disse har tilstrækkelige midler og styrkes;

77. opfordrer RFFO'erne til:

- (a) fortsat løbende at gennemføre uafhængige præstationsvurderinger samt fuldt ud implementere anbefalingerne fra sådanne præstationsvurderinger
- (b) fuldt ud at implementere anbefalingerne fra den genoptagne 2. gennemgangskonference om FN's aftale om fælles bestande og stærkt vandrende fiskebestande
- (c) at samordne tiltag, navnlig tilsyn, kontrol, overvågning og håndhævelsesforanstaltninger og herunder indgå aftaler om afskrækkende straffe og sanktioner;

78. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage den vigtige pakke af forslag fra Parlamentet og Kommissionen i forbindelse med revisionen af direktiv 2008/98/EF om affald, som tilsammen udgør en sammenhængende ny EU-politik for ansvarsdeling mellem alle interessenter omkring henkastet affald, og forebyggelse af henkastning, på land og i havet;

79. opfordrer Kommissionen til at fastlægge en effektiv politik for tilpasning til klimaændringer i kyst- og havområder, navnlig ved at træffe praktiske foranstaltninger til beskyttelse af kysternes og havenes økosystemer;

80. minder om, at det siden januar 2016 for at forbedre identifikationen af fartøjer som led i kampen mod IUU-fiskeri har været påkrævet, at alle EU-fartøjer med en længde overalt på over 24 m eller med en bruttotonnage på 100 og derover, der fisker i EU-farvande, samt alle EU-fartøjer med en længde overalt på over 15 m, der fisker uden for EU-farvande, skal være forsynet med et IMO-nummer; opfordrer EU til at indføre et IMO-nummerkrav for tredjelandsfartøjer svarende til det, der gælder for EU-fartøjer (over 15 meter LOA), som skal anføres i fangstattesten for importerede fiskerivarer med henblik på at sikre lige konkurrencevilkår og hjælpe medlemsstaterne med importkontrollen;

81. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme omkostningseffektive aktiviteter og instrumenter samt samarbejde på alle niveauer med hensyn til risikobaserede og miljømæssigt forsvarlige tiltag til oprensning af affald i floder samt kyst- og havområder alt efter de nationale forhold; opfordrer i den forbindelse indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at lette finansiering, offentlig-private partnerskaber og kapacitetsopbygning og til at udvikle og benytte internationale kriterier for kollektiv indsamling, oprensning og genopretning, herunder hvad angår mængder, befolkning, økosystemernes følsomhed og gennemførlighed;

82. understreger behovet for at integrere hensynet til arbejdstager- og menneskerettigheder til søs inden for rammerne af den globale forvaltning af havene; opfordrer Kommissionen til at gøre en målrettet indsats for at fremme standarder for anstændigt arbejde i fiskeriindustrien på globalt plan i erkendelse af sammenhængen mellem krænkelse af arbejdstager- og menneskerettigheder og ubæredygtige og destruktive fangstmetoder, herunder navnlig IUU-fiskeri; opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger for at forhindre, at fiskevarer, der er fanget under udnyttelse af besætningsmedlemmer, der har været ofre for menneskehandel eller andre krænkelse af arbejdstager- og menneskerettigheder, får adgang til markeder i EU, og til at samarbejde med aktører i branchen for at opmuntre til anvendelse af due diligence-mekanismer, der kan sætte dem i stand til at udskille sådanne varer fra deres forsyningskæder; opfordrer medlemsstaterne til at sikre gennemførelse i national ret og gennemførelse af ILO's konvention C188 (arbejdsforhold i fiskerisektoren);

Tirsdag den 16. januar 2018

83. understreger, at den bedste løsning på problemet med havaffald ligger i bedre indsamling og genanvendelse af fast affald på land, eftersom det meste havaffald genereres på landjorden; mener derudover, at EU bør fremme en sammenhængende tilgang til affaldshåndtering overalt, hvor det er muligt, i alle internationale fora, aftaler og institutioner; opfordrer derfor medlemsstaterne til hurtigst muligt at fuldføre arbejdet med pakken om den cirkulære økonomi og snarest implementere ambitiøse mål for genanvendelse og overholde EU's målsætninger om reduktion af havaffald;

84. opfordrer Kommissionen til i internationale fora at arbejde for udarbejdelse af en klar bæredygtighedsramme for bionedbrydeligt plast i alle naturlige miljøer, herunder definitioner og standarder;

85. er af den opfattelse, at der skal tages mere markante skridt af både medlemsstaterne og Kommissionen til at bekæmpe ulovlig eksport og dumping af plastaffald, bl.a. i form af strengere håndhævelse af EU's overførselsregler samt strammere overvågnings- og inspektionsordninger i havne og på alle faciliteter for affaldshåndtering med fokus på at afsløre formodede ulovlige overførsler og bekæmpe eksport af affald til genbrug (navnlig udrangerede køretøjer og WEEE), og at sikre, at der kun eksporteres til faciliteter, der opfylder kravene om miljømæssigt forsvarlig håndtering som fastsat i artikel 49 i forordningen om overførsel af affald;

86. opfordrer medlemsstaterne til at styrke deres uddannelses- og bevidstgørelsesforanstaltninger vedrørende havaffald, brugen af plast og den måde, hvorpå den enkelte forbrugers adfærd indvirker på miljøet, ved at indføre elementer i læseplaner på alle uddannelsesniveauer, udarbejde uddannelses- og outreachmaterialer rettet mod specifikke interessegrupper og aldersgrupper med henblik på at fremme adfærdsændringer samt ved at organisere omfattende oplysningskampanjer rettet mod borgerne;

87. understreger behovet for at reducere kvælstof- og fosforudledningen i havene og dermed mindske den menneskeskabte eutrofiering gennem grundlæggende ændringer i den europæiske landbrugsmodel, bl.a. gennem begrænsninger i anvendelsen af gødningsstoffer, optimal dosering af næringsstoffer efter afgrødernes behov, forsigtig planlægning i anvendelsen af gødningsstoffer og etablering af mere bæredygtige landbrugsformer samt gennem nedsættelse af kvælstoftilførslen fra atmosfæren, bedre rensning af spildevand og bedre kontrol med diffuse næringsstofkilder fra byer såsom afstrømning fra gader og kloakker, og at adressere presset på de marine økosystemer i forbindelse med midtvejsevalueringen af den fælles landbrugspolitik;

88. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe alle passende foranstaltninger for at lette vedtagelsen af internationale regler for begrænsning af støj fra industrielle aktiviteter som skibstrafik og seismiske undersøgelser, navnlig i biologisk følsomme habitater, f.eks. ved at foreslå et bilag om støjforurening til MARPOL svarende til det nyligt tilføjede bilag om luftforurening;

89. bemærker, at de forpligtelser, der er indgået under Parisaftalen, gør det urimeligt og kontraproduktivt at udnytte nye fossile brændstofkilder, navnlig når de befinder sig i miljømæssigt sårbare områder;

90. understreger, at alle vandområder er sårbare over for offshore-boring efter fossile brændstoffer; understreger, at anvendelsen af fossile brændstoffer bidrager yderligere til og fremskynder de klimaændringer, der truer vores planet; er af den opfattelse, at EU skal samarbejde med internationale partnere med henblik på at opnå en afbalanceret udfasning af offshore-olieboring og således bidrage til målet om en kulstoffattig økonomi;

91. understreger, at nye tilladelser til efterforskning efter olie og gas bør overholde strenge forebyggende reguleringsstandarder for miljøbeskyttelse og sikkerhed for efterforskning, prospektering og produktion af olie og gas og bør indeholde bindende forpligtelser for så vidt angår nedlukning af efterforskningsinfrastruktur, som generelt har en begrænset levetid;

Tirsdag den 16. januar 2018

92. fremhæver det store potentiale, der ligger i energi genereret af bølge- og tidevandsbevægelser eller ved udnyttelse af termiske gradienter og saltgradienter i havene; påpeger, at havenergi på længere sigt har potentiale til at blive et af de mest konkurrencedygtige og omkostningseffektive former for energiproduktion;

93. glæder sig over de fremskridt, som medlemsstaterne har gjort med hensyn til etablering af maritim fysisk planlægning (MFP); gentager, at der er behov for en yderligere indsats for en sammenhængende gennemførelse af direktiv 2014/89/EU med henblik på at være et forbillede for den globale indførelse af maritim fysisk planlægning; opfordrer derfor medlemsstaterne til at udarbejde deres maritime fysiske planlægning inden 31. marts 2021; fremhæver den internationale og tværnationale dimension, og opfordrer Kommissionen til at påbegynde arbejdet med at udarbejde forslag til internationale retningslinjer, idet der tages hensyn til betydningen af synergier og samspil mellem land og hav samt relaterede processer som f.eks. integreret kystzoneforvaltning, og til at lede et internationalt forum om maritim fysisk planlægning, med inddragelse af de relevante interessenter og tredjelande, for at fremme det på globalt plan og frembringe bedste praksis med henblik på at sætte skub i det internationale samarbejde og forbedre forvaltning, bevaring og anvendelse af havene, øge gennemsigtigheden og forbedre uddannelse og erhvervsuddannelse;

94. bemærker, at intensiverede aktiviteter i hav- og kystfarvande i stigende grad kræver implementering af maritim fysisk planlægning; opfordrer Kommissionen til at arbejde for at opnå internationale retningslinjer for maritim fysisk planlægning og til at hjælpe med at udvide beskyttede havområder verden over med midler fra Horisont 2020 og LIFE-programmer;

95. opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte internationale bestræbelser på at beskytte havenes biologiske mangfoldighed, navnlig som led i de igangværende forhandlinger om et nyt juridisk bindende instrument til bevarelse og bæredygtig anvendelse af havenes biologiske mangfoldighed i områder, der ligger uden for de nationale jurisdiktioner; opfordrer Kommissionen til at foreslå strengere lovgivning med henblik på at bevare og sikre bæredygtig udnyttelse af havets biodiversitet i områder, der hører under medlemsstaternes jurisdiktion;

96. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at støtte konventionen om den biologiske mangfoldighed og CITES og understreger nødvendigheden af en koordineret tilgang i gennemførelsen af de afgørelser, der træffes inden for rammerne af disse konventioner for beskyttelse af de marine arter og havenes biologiske mangfoldighed og for forbedring af sammenhængen mellem det arbejde, der gøres på henholdsvis internationalt og europæisk plan; understreger betydningen af at gøre mere for at beskytte marine arter omfattet af CITES og for, at den nøje overholdes for de marine arter, der allerede er beskyttet af konventionen;

97. henviser til vigtigheden af biodiversitet, som er hjørnestenen i vores have, hvori den spiller en vigtig rolle i forbindelse med opretholdelsen af produktiviteten og funktionaliteten af havenes økosystemer;

98. bemærker, at den fælles fiskeripolitik bør sikre, at fiskeridødeligheden ligger på et niveau, der gør det muligt for fiskebestandene at regenerere sig og forblive over niveauet, der kan give det maksimale bæredygtige udbytte; understreger behovet for en bæredygtig fiskeriforvaltningspraksis ved gennemførelse af forvaltningsforanstaltninger og overvågning, kontrol og håndhævelse, som er baseret på den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning; mener, at yderligere foranstaltninger kan medføre støtte til forbrug af fisk, der stammer fra bæredygtigt forvaltet fiskeri, og gennem forebyggende og økosystemorienteret tilgang; ser positivt på bæredygtige innovationstiltag i fiskerisektoren og på investering i samt udvikling og indførelse af selektive fangsteknikker;

99. minder om, at det for effektivt at bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (UUU-fiskeri) er vigtigt at sikre, at ingen form for fisk og skaldyr, der stammer fra sådanne aktiviteter, når ud til markederne; opfordrer EU til gennem alle sine partnerskaber og i alle internationale fora at fremme et forbud mod varer fra IUU-fiskeri på så mange markeder som muligt for derigennem at mindske rentabiliteten af disse aktiviteter;

100. understreger vigtigheden af at fortsætte og udvide bilaterale partnerskaber, hvis kampen mod UUU-fiskeri og overudnyttelse skal være effektiv, idet EU's tiltag ellers kun kan få en begrænset indvirkning på den nuværende situation;

Tirsdag den 16. januar 2018

101. mener, at medlemsstaterne og tredjelande bør være mere konsekvente og effektive i deres kontrol med fangstdokumentation (fangsttaster) og forsendelser med henblik på at sikre, at fiskene er fanget lovligt; opfordrer stater til at træffe foranstaltninger for at sikre en bedre samordning mellem kampen mod UUU-fiskeri og handelspolitik; understreger, at EU i alle internationale fora bør fremme, støtte og gennemføre de nødvendige foranstaltninger til udryddelse af UUU-fiskeri;

102. roser EU's internationale førerposition i forbindelse med de konkrete fremskridt, der er opnået i bekæmpelsen af UUU-fiskeri, og dets stærke engagement i at gennemføre effektive foranstaltninger mod UUU-fiskeri; minder om EU's bestræbelser på at styrke sine internationale foranstaltninger mod IUU-fiskeri på bilateralt, regionalt og multilateralt plan, herunder ved at videreføre bilaterale dialoger med tredjelande, brug af instrumenter til sporing af fartøjer og ved at sikre vigtige internationale instanser såsom Interpol, en større rolle; opfordrer medlemsstaternes myndigheder til aktivt at støtte Kommissionens arbejde med at skabe et elektronisk værktøj til forvaltning af fangsttaster;

103. henviser til, at EU-forordningen om at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (UUU-forordningen) har givet fremskridt, men at håndhævelsen i alle medlemsstater og tredjelande skal forbedres, og at der er behov for yderligere koordinering for at sikre, at der ikke på ulovlig vis udbydes fisk på EU-markedet; opfordrer også indtrængende EU til at lægge pres på tredjelande for at få dem til at forhindre IUU-fangster i at få adgang til deres markeder;

104. understreger vigtigheden af tidlig reaktion på invasive arter i betragtning af deres stigende betydning og den risiko, som de udgør for fiskeri, havets produktivitet og biodiversitet samt den rolle, de spiller i forstyrrelsen af naturlige økosystemer; opfordrer medlemsstaterne til at styrke deres indbyrdes samarbejde og samarbejdet med tredjelande, herunder gennem synkroniserede og fælles foranstaltninger, udveksling af informationer, data og bedste praksis;

105. mener, at udveksling af ballastvand er en mulig metode til at undgå indførelse af invasive ikke-hjemmehørende arter; understreger, at IMO konventionen om ballastvand, som skal kontrollere og forvalte dette problem, snart træder i kraft, og at en vellykket gennemførelse vil afhænge af en mere udbredt ratificering;

106. opfordrer Kommissionen til at udvise lederskab og fremme en økosystembaseret maritim fysisk planlægning på globalt plan for at lette presset på havmiljøet og fremme udviklingen af en bæredygtig blå økonomi;

107. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremskynde arbejdet og styrke samarbejdet og koordineringen i forbindelse med udvikling af interoperable fangstdokumentationsordninger og sporbarheden af fiskerivarer;

108. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre en målrettet indsats for at forbyde visse former for fiskeristøtte, der bidrager til overkapacitet og overfiskning, at fjerne støtte, der bidrager til UUU-fiskeri, og at afstå fra på ny at indføre en sådan støtte, herunder ved at fremskynde arbejdet med at afslutte forhandlingerne i WTO om dette spørgsmål, idet det også anerkendes, at en passende og effektiv særlig og differentieret behandling af udviklingslandene og de mindst udviklede lande bør være en integreret del af disse forhandlinger;

109. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at skabe finansieringsmuligheder til oprettelsen af beskyttede havområder og udveksling af bedste praksis som et bidrag til at nå det globale mål med, at 10 % af hav- og kystområderne skal udpeges som beskyttede havområder inden 2020 i overensstemmelse med SDG 14.5; bemærker, at beskyttede havområder har økologiske og socioøkonomiske fordele og udgør et vigtigt redskab til forvaltning af fiskeri og for at sikre beskyttelsen af gydepladser; minder særligt om de miljømæssigt og biologisk vigtige (EBSA'er) som defineret i konventionen om biodiversitet og nødvendigheden af at bevare disse for at understøtte havenes sundhed samt de mange tjenester baseret på disse; påskønner Kommissionens planer om at fremme og intensivere foranstaltningerne til forvaltning af beskyttede havområder, navnlig ved at udvikle sammenhængende og indbyrdes forbundne net af sådanne områder;

Tirsdag den 16. januar 2018

110. opfordrer EU og medlemsstaterne til at forpligte sig til at investere i den sociale kapital for at sikre bedre forvaltning af hav- og kystressourcerne; opfordrer kraftigt til navnlig at inddrage kvinder og unge i programmer for havkundskab og interessenthøringer om havspørgsmål;

111. understreger nødvendigheden af, at Kommissionen foreslår foranstaltninger for yderligere at styrke de marine og maritime forsknings- og innovationsaktiviteter inden for Horisont 2020 og det program, der afløser det;

112. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at optrappe deres indsats for at gennemføre og sikre en helhedsorienteret tilgang for at sikre den økologiske sammenhæng af og konnektivitet mellem nettene af beskyttede havområder og deres effektive udformning, forvaltning og evaluering som led i en effektiv fysisk planlægningsproces, så disse områder kan opnå deres fulde potentiale for beskyttelse af havenes biologiske mangfoldighed; beklager, at under 3 % af verdens have på nuværende tidspunkt er udpeget som fuldt beskyttede marine reserver; opfordrer medlemsstaterne til at øge antallet af områder udnævnt til beskyttede havområder i overensstemmelse med SDG 14 med det formål at sikre bevarelsen af mindst 10 % af hav- og kystområderne; tilskynder medlemsstaterne til at udvikle sammenhængende og indbyrdes forbundne net af beskyttede havområder; opfordrer Kommissionen og Rådet til at anvende resultaterne af den videnskabelige forskning i biodiversitet med hensyn til kriterierne for oprettelse af beskyttede havområder i forhandlingerne om bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed i områder uden for national jurisdiktion; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at redskaberne er indbyrdes komplementære, og til at udvikle en maritim fysisk planlægning, der kan kombinere marine beskyttede områder mere effektivt med andre effektive bevaringsforanstaltninger;

113. understreger vigtigheden af at beskytte den biologiske mangfoldighed ved at sikre et effektivt forvaltet og økologisk sammenhængende net af beskyttede havområder, bevaringsområder og Natura 2000-lokaliteter i havområder, der skal dække mindst 10 % af alle de europæiske have og havområder inden 2020 for at være i overensstemmelse med bæredygtighedsmål 14.5; tilskynder til fremskridt, hvor dette er muligt, hen imod opfyldelsen af IUCN's og World Parks Congress' vejledende mål om 30 % beskyttede havområder i 2030;

114. opfordrer til, at der gøres mere for at etablere Natura 2000-nettet i havmiljøet ved at udpege og forvalte sådanne områder, især på åbent hav; fastholder sit krav om indførelse af ækvivalente specifikke og varige foranstaltninger til beskyttelse af biodiversiteten i de franske regioner i den yderste periferi;

115. opfordrer til at intensivere indsatsen for at øge havkundskaben i Europa gennem et tættere samarbejde og udveksling mellem forskere, interessenter, beslutningstagere og offentligheden med et stærkt fokus på uddannelsesprogrammer om havenes betydning samt information om karrierer inden for den blå økonomi;

116. opfordrer medlemsstaterne til at øge beskyttelsen og modstandsdygtigheden af marine og kystnære økosystemer, navnlig koralrev og mangrover og til i denne forbindelse at bakke op om det internationale koralrevsinitiativ;

117. opfordrer medlemsstaterne til at hjælpe de mindst udviklede lande og navnlig små østater, der er udviklingslande, med at forbedre deres gennemførelse af MARPOL-konventionen og dermed beskytte miljøet og livsgrundlaget for befolkningen i havneområder;

118. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til ved hjælp af forskellige EU-midler at foretage de investeringer, der er nødvendige for at skabe et miljø, der er gunstigt for udviklingen af vedvarende havenergi, for at frigøre de europæiske haves fulde potentiale;

119. opfordrer Kommissionen til at øge indsatsen på internationalt plan for etablering af en sammenhængende reguleringsramme for efterforskningen efter og udvindingen af dybhavsminerale, som skal være baseret på forsigtighedsprincippet;

120. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre de prioriterede foranstaltninger, som blev vedtaget af konferencen af parterne i biodiversitetskonventionen vedrørende biodiversiteten i have og kystområder;

Tirsdag den 16. januar 2018

121. mener, at en »Erika IV« -pakke om sikkerhed til søs bør lanceres for at forebygge yderligere større katastrofer i og ved havet, og at anerkendelse af økologiske skader på havområder med den eksisterende EU-lovgivning bør tages i betragtning under nærværende pakke;

122. opfordrer Kommissionen til i EU-retten at sikre anerkendelse af eksistensen af miljøskader på lige fod med økonomisk, materiel og immateriel skade og anmoder den om at bidrage til anerkendelsen heraf på internationalt plan;

123. opfordrer Kommissionen til at øge overensstemmelsen mellem sin interne og eksterne politik vedrørende forvaltning og beskyttelse af ressourcer, biodiversitet og have;

124. understreger, at udviklingen af vedvarende havenergi i ømråder udgør en reel mulighed for at skabe en bæredygtig udvikling i de pågældende områder, men også rummer et betydeligt potentiale for EU og resten af verden; opfordrer Kommissionen til at tage initiativ til at lancere en global strategi for ømråderne med henblik på at udvikle en ny økonomisk model, som vil passe til deres særlige karakter og er baseret på energiafhængighed og udvikling af vedvarende havenergi;

125. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til ved hjælp af de forskellige EU-midler at støtte de nødvendige investeringer i ømråder og regioner i den yderste periferi for at lette udviklingen af vedvarende havenergi og dermed bidrage til disse områders energiafhængighed;

126. opfordrer Kommissionen til at støtte uddannelse og kvalifikationer inden for de nye erhverv, der er knyttet til den bæredygtige blå økonomi, og navnlig fremme dette i regioner med stort potentiale som f.eks. hav- og ømråder og områder i den yderste periferi;

127. opfordrer til, at der indføres en integreret europæisk havpolitik med både en intern og en ekstern del, der skal dække alle politikker, der har virkninger for havene (forskning, miljø, energi, transport, fiskeri, samhørighedspolitik, naboskabspolitik, international handel osv.) og bygge på de grundlæggende mål om bevaring af det marine miljø og sikre bæredygtig udvikling;

Imødegåelse af øgede emissioner fra fartøjer under søtransport

128. understreger, at selv IMO's tredje undersøgelse om drivhusgasser fra 2014 fastslår, at CO₂-emissioner — afhængigt af den fremtidige økonomiske og energimæssige udvikling — forventes at stige med 50 % — 250 % i perioden frem til 2050, mens Parlamentets undersøgelsesrapport fra 2015 om mål for nedbringelse af emissionerne fra den internationale luft- og søfart fastslår, at hvis en IMO-handlingsplan for bekæmpelse af klimaændringer blev udsat yderligere, kunne de maritime CO₂-emissioners andel af de globale drivhusgasemissioner vokse betragteligt (til 17 %) for søtransport inden 2050; understreger derfor, at søfart alene ville tegne sig for en stor andel af det resterende drivhusgasbudget til begrænsning af temperaturstigningen til langt under 2 °C;

129. understreger behovet for en hurtig global indsats for at begrænse de skadevirkninger, som den voksende mængde af atmosfærisk kulstof har på havenes økosystemer og sundhed, navnlig i forbindelse med Parisaftalen, der vedtoges inden for rammerne af FN's rammekonvention om klimaændringer; påpeger, at disse negative virkninger bl.a. omfatter stigende havtemperaturer, forsuring af have og kyster, stigende vandstand, ændring af havstrømme og kysterosion samt ekstreme vejrfænomener, faldende isdække ved polerne, ændring i saltindhold, forekomst af næringsstoffer og afltning, og at de kan være kumulative af natur; understreger betydningen af velfungerende økosystemer for at styrke havenes modstanddygtighed; gentager, at det er akut nødvendigt at imødegå disse virkninger, som indvirker på havenes afgørende rolle som klimaregulator, kulstofdræn, kilde til biodiversitet og central leverandør af næring, levebrød, energi og økosystemtjenester;

Tirsdag den 16. januar 2018

130. gentager, at alle økonomiske sektorer i henhold til Parisaftalen er forpligtet til at bidrage til nedbringelsen af CO₂-emissionerne; opfordrer indtrængende til vedtagelse i IMO af klare emissionsmål og øjeblikkelige foranstaltninger i 2018 med henblik på at reducere CO₂-emissioner fra international søfart på globalt plan i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i Parisaftalen; bemærker endvidere, at CO₂-emissioner i Unionens havne og under rejser til og fra Unionens anløbshavne i mangel af et sammenligneligt system under IMO skal behandles regnskabsmæssigt gennem EU's emissionshandelsordning eller en tilsvarende fast prisordning, der skal være operationel fra 2023;

131. gentager, at anvendelsen af bio-LNG bør fremmes som et middel til at dekarbonisere søfartssektoren, og at anvendelse af biogas i transportsektoren primært bør være forbeholdt skibsfartssektoren, hvor bio-LNG udgør et eksisterende, avanceret vedvarende brændstof; mener, at den infrastrukturudbygning, der er fastsat i direktiv 2014/94/EU, bør skabe mulighed for brugen af bio-LNG i den maritime sektor, hvor der for øjeblikket kun findes få alternative vedvarende muligheder;

132. understreger den rolle, som naturgas, herunder navnlig flydende naturgas (LNG), kan spille i omstillingen til en dekarbonisering af transportsektoren, navnlig ved at bidrage til nedbringelse af CO₂-emissionerne og luftens indhold af forurenende stoffer;

133. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vurdere og fremme anvendelsen af hastighedsbegrænsninger for skibe på IMO-plan for at reducere emissioner under hensyntagen til energieffektivitetsdesignindekset (EEDI) og forvaltningsplanen for skibes energieffektivitet (SEEMP) og det forhold, at hastighedsgrænser på vejene og for jernbanetransport er almindeligt forekommende; understreger, at de interne og eksterne økonomiske fordel ved lavere hastigheder for skibe opvejer omkostningerne; bemærker, at lav hastighed er forholdsvis let at overvåge og håndhæve, hvilket giver en begrænset administrativ byrde for interessenterne;

134. understreger, at strøm fra land har en central rolle at spille for en mere miljøvenlig søtransport, da det gør det muligt for skibe at slukke deres motorer og tilslutte sig et elnet, der kan levere strøm til ophold (hotelling) samt losning og lastning, mens de ligger i havn og ved kaj; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser på at fremme og støtte brugen af strøm fra land til alle skibe der anløber europæiske havne og således eliminere emissionerne fra skibsmotorer i havnene og nedbringe mængden af forurenende stoffer og drivhusgasemissioner samt mindske omfanget af støj, vibrationer og slitage på motorer;

135. opfordrer til, at der etableres en global markedsbaseret mekanisme, såsom en mekanisme for emissionsprisfastsættelse som led i IMO's håndtering af internationale havemissioner, idet der tages særlig højde for regioner, der er helt afhængige af søtransport, navnlig regionerne i den yderste periferi, øregioner og stater;

136. anmoder i lyset af den hurtigt voksende videnskabelige forståelse af søtransportens CO₂- og ikkekuldioxidrelaterede indvirkning på det globale klima om, at IPCC sammen med IMO foretager en evaluering af søtransportens indvirkninger efter de samme principper, som er blevet fulgt i forbindelse med IPCC's særlige rapport om luftfart og den globale atmosfære («Aviation and the Global Atmosphere») for lufttransportsektoren;

137. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde aktivt hen imod en hurtig afslutning på den langtrukne IMO-arbejdsplan om at reducere sod (sort kulstof) emissioner fra skibe, der sejler i Arktis, med henblik på at bremse de hurtige temperaturstigninger i polarområderne;

138. opfordrer Kommissionen til senest i 2020 at fremsætte forslag om installering af landstrømsanlæg til brug for skibe, mens de ligger ved kaj i EU-havne, med henblik på at nedbringe emissionerne i havneområder;

139. understreger vigtigheden af at revidere direktivet om modtagefaciliteter (2000/59/EF) og opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at vedtage en strategi i partnerskab med IMO, tredjelande og erhvervslivet med henblik på dekarbonisering af søfartssektoren, som er afpasset efter Parisaftalens mål, og påpeger nødvendigheden af at oprette et internationalt system til overvågning, rapportering og verificering af drivhusgasemissioner;

Tirsdag den 16. januar 2018

140. opfordrer Kommissionen til at fremme de nødvendige finansielle betingelser med henblik på at fremme anvendelsen af landstrøm på skibe i EU-havne og udbredelse af vedvarende teknologier såsom sejl, batterier og brændselceller i den maritime sektor, navnlig inden for nærskibsfarten;

141. opfordrer de respektive organer til at tilvejebringe lige vilkår i hele EU for så vidt angår svovloxid- og nitrogenoxidemissioner ved at tilpasse de respektive grænseværdier til de laveste eksisterende niveauer;

142. opfordrer Kommissionen til at undersøge og foreslå foranstaltninger til væsentlig reduktion af nitrogenoxidemissioner fra den eksisterende flåde, herunder en konsekvensanalyse af en mulig indførelse af en nitrogenoxidafgift med henblik på at opnå væsentlige reduktioner hurtigt og effektivt;

143. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at foreslå lovgivningsmæssige og tekniske foranstaltninger til yderligere at reducere partikel- og sodemissionerne;

144. understreger betydningen af regionerne i den yderste periferi i maritime forhold, navnlig i betragtning af deres geografiske beliggenhed i Atlanterhavet og Det Indiske Ocean, idet det her er muligt at studere og bekæmpe klimaændringernes indvirkning på biodiversiteten og de marine økosystemer, og områderne giver store muligheder for udvikling af vedvarende energi og blå bioteknologi; understreger behovet for at skabe innovative programmer og yde tilstrækkelig finansiering til etablering af forsknings- og udviklingscentre i regionerne i den yderste periferi; opfordrer med henblik herpå til oprettelse af en maritim klynge af regioner i den yderste periferi;

Styrkelse af den internationale havforskning og data

145. understreger betydningen af, at der udvikles innovative tjenester for offentlige og private aktører såsom videncentre og -net med henblik på at opnå et godt kendskab til havvandets miljøtilstand, forbedre udvekslingen af videnskabelige data, bedste praksis og knowhow samt på fuldt ud at gennemføre tiltagene i køreplanen om viden om havene 2020 (SWD(2014) 0149); glæder sig i denne forbindelse over, at havmiljøovervågningstjenesten under Copernicus og den mellemstatslige gruppe om jordobservationer (GEO) er fuldt operationelle; opfordrer indtrængende Kommissionen til at etablere en Copernicus-baseret kapacitet til at overvåge drivhusgasemissioner, herunder CO₂-emissioner, da en sådan vil give en væsentlig merværdi i vores kamp mod klimaændringer;

146. ser frem til Kommissionens forslag om at koordinere EU's forsknings- og observationsaktiviteter med internationale partnere og undersøge, hvordan forskningskvaliteten kan forbedres ved blandt andet at udvide EU's eksisterende forsknings- og observationsredskaber og -aktiviteter, herunder det europæiske havobservations- og datanetværk (EMODnet), til at indføre en fælles database, det europæiske jordovervågningsprogram (Copernicus), det europæiske globale observationssystem (EuroGOOS) og det fælles forskningsprogramlægningsinitiativ om sunde og produktive have og oceaner, alt sammen med henblik på oprettelsen af et internationalt marint og maritimt datanetværk;

147. opfordrer til, at innovative, dokumenterede og selektive fangstmetoder, der overvåges i tæt samarbejde med videnskabelige institutioner og uden national protektionisme, legaliseres fuldt ud og integreres på europæisk plan;

148. opfordrer til flere investeringer i videnskabelig forskning for at opnå en bedre forståelse af vores have; bemærker, at 95 % endnu er uudforsket;

149. understreger vigtigheden af at dele forskning og data, der er erhvervet gennem havforskning og -teknologi med forskersamfund fra tredjelande; understreger, at fremme af yderligere investeringer i havforskning i tredjelande samt etablering af internationale netværk, igennem hvilke resultater og oplysninger kan udveksles, er yderst vigtigt for udviklingen af mere bæredygtigt fiskeri, bedre havforvaltning og for at løse fælles havrelaterede problemer;

Tirsdag den 16. januar 2018

150. bemærker med bekymring, at små øer er yderst sårbare over for kysterosion, da deres kystområder kan blive hårdt ramt af den stigende havvandstand samt de forandringstendenser i den hydrologiske cyklus og havenes økosystemer, der skyldes klimaændringer; understreger, at de eksisterende store europæiske dataindsamlingscentre ikke indeholder de datasæt for sediment-massebalance, der kræves for at forstå kystændringer og erosion i småø-målestok; understreger derfor det presserende behov for at udvikle og anvende innovativ, avanceret teknologi til at indsamle, evaluere og overvåge kysterosion, kyst- og havforhold og de miljømæssige parametre for små øer i EU; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at fremme sådanne projekter;

151. understreger vigtigheden af at fremme vores viden om havbunden, de marine arter og habitater samt den geologiske, batymetriske, seismiske, vulkaniske, kemiske, hydrologiske, atmosfæriske og meteorologiske viden om havene, navnlig for at udvikle vedvarende havenergi og oprette beskyttede havområder; tilskynder i den forbindelse til videnskabelig observation og efterforskning af havene under behørig hensyntagen til miljøet, de marine økosystemer og målet om bæredygtig udvikling;

152. henviser til, at det er afgørende at sikre nøjagtige data inden for fiskerisektoren, da det er en væsentlig forudsætning for at opnå en god havforvaltning; understreger, at der skal afsættes tilstrækkelige og realistiske økonomiske ressourcer til at sikre dette mål; finder det nødvendigt at forbedre samarbejdet og koordineringen med internationale partnere på grundlag af erfaringerne fra EMODnettet og i henhold til G7's Tsukuba-erklæring;

153. tilskynder til, at der afsættes større ressourcer til at øge vores viden om og forståelse af havet, særlig med hensyn til den havvidenskabelige forskning, indsamling af nye data- og viden- og datadelingsplatforme, og til fremme af en politikudvikling og beslutningstagning, der bygger på den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation; gentager betydningen af forsigtighedsprincippet, hvor der ikke er tilstrækkelig videnskabelig dokumentation;

154. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at fremme den videnskabelige viden, udveksling af oplysninger og overførsel af teknologi med det formål at fremme beskyttelsen og den bæredygtige udnyttelse af havene; opfordrer til videreførelse og intensivering på globalt plan af initiativer, samarbejder og investeringer til fremme af marin forskning og innovation;

155. understreger, at havforvaltning bør bygge på den bedste tilgængelige viden, og opfordrer derfor til øget forskning og innovation med henblik på forvaltning af havene og deres ressourcer på en måde, der sikrer bevarelse og genopretning af marine økosystemer, herunder bæredygtig udnyttelse af dens naturlige ressourcer;

156. understreger, at det er nødvendigt at fortsætte med at forske i den trussel, som udgøres af katastrofale olieudslip og de kumulative virkninger af hyppigere udslip på havmiljøerne, for at sikre, at beslutninger om at foretage offshore-efterforskning og -udvinding træffes på grundlag af præcis og ajourført videnskabelig viden;

157. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere forskningen og til at fremme tværfaglige arbejdsmetoder og partnerskaber mellem økonomiske og offentlige aktører for at øge den videnskabelige viden om havene;

158. understreger behovet for at afsætte flere ressourcer til videnskabelig havforskning, herunder tværfaglig forskning og vedvarende observation af have og kyster, samt indsamling og udveksling af data og viden, herunder traditionel viden, for at øge vores viden om havene, for bedre at kunne forstå sammenhængen mellem klimaet og havets sundhed og produktivitet, for at styrke udviklingen af koordinerede systemer til tidlig varsling om ekstreme klimatiske begivenheder og fænomener, for at fremme beslutningstagning baseret på den bedste tilgængelige videnskabelige viden, tilskynde til videnskabelig og teknologisk innovation samt at øge den marine biodiversitets bidrag til udviklingen af udviklingslande, navnlig dem, der er små østater eller LDC-lande;

Tirsdag den 16. januar 2018

159. opfordrer Kommissionen til på europæisk plan at etablere, og på internationalt plan at fremme, forskning, observation og indsamling og udveksling af data om vulkanøers og undersøiske vulkaners aktivitet og dennes forbindelse med havene; understreger den ledende rolle, som regionerne i den yderste periferi kan spille på dette område;

160. påpeger, at vedvarende energi fra have og oceaner har et stort potentiale for at bidrage til opfyldelsen af klima- og energimål og diversificeringen af energikilder; understreger endvidere, at der er behov for yderligere forskning i bølger, strømme og saltholdighed, samt for udvikling af tilstrækkelige miljøbæredygtighedskriterier;

161. minder om, at et af målene med »blå vækst«-strategien er at forbedre den oceanografiske viden; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at foreslå partnerskaber inden for havforskning med internationale aktører og intensivere de allerede eksisterende, såsom BLueMed;

162. påskønner den støtte, EU yder via programmerne for havforskning og innovation, der finansieres via rammeprogrammet; opfordrer Kommissionen til bibeholde denne støtte;

163. opfordrer til tilstrækkelig finansiering til støtte for marine og maritime forsknings- og innovationstiltag, navnlig dem, der foregår på tværs af sektorer i en specifik havforsknings- og innovationsmission;

164. støtter videreførelsen af bestemmelserne i Galway-erklæringen fra 2013 og opfordrer til, at der etableres et sådant samarbejde med tredjelande;

165. understreger, at fremme af yderligere investeringer i havforskning sammen med tredjelande såsom i henhold til Galway-erklæringen fra 2013, samt investeringer i fælles forskningsprojekter i udviklingslandene og oprettelse af internationale netværk, hvor resultater og viden kan deles, er af afgørende betydning for udviklingen af en bedre og mere bæredygtig forvaltning af fiskeriet og det marine økosystem og for tacklingen af fælles udfordringer med hensyn til havene;

166. gentager betydningen af at samarbejde med internationale partnere for at styrke kortlægningen, observationerne og forskningen i Middelhavet, Sortehavet og Atlanterhavet, på linje med BlueMed-initiativet og Belém- og Galway-erklæringerne og med internationale eller regionale alliancer som f.eks. Belmont Forum;

167. påskønner Kommissionens tilsagn om at foreslå at bringe EMODnet på linje med andre internationale havdataindsamlingsbestrebelse inden 2018; minder om betydningen af EU's engagement i FN's mål for bæredygtig udvikling, særligt udviklingsmålene 14.A og 14.A.1, samt i Tsukuba-kommunikéet fra G7's ministre for videnskab og teknologi i den forbindelse; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at minde deres internationale partnere om deres tilsagn om at fremme en tilgængelig, interoperabel og åben videnskab; opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at aflægge rapport til Parlamentet om de fremskridt, der gøres i retning af virkelig globale havobservationsplatforme;

168. opfordrer i overensstemmelse med FN's opfordring til handling »Our Ocean, vores fremtid« til, at der foretages grundige vurderinger af havenes tilstand baseret på såvel videnskab som traditionelle videnssystemer;

169. understreger behovet for at komme videre i retning af »fit for purpose«-havobservationssystemer, adgang til havdata og håndtering af store datamængder (herunder den »blå sky«) i overensstemmelse med Tsukuba-kommunikéet;

170. tilskynder til, at der afsættes større ressourcer til at øge vores viden om og forståelse af havet, særlig med hensyn til den havvidenskabelige forskning, indsamling af nye data- og viden- og datadelingsplatforme, og til fremme af en politikudvikling og beslutningstagning, der bygger på den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation; gentager betydningen af forsigtighedsprincippet i tilfælde, hvor der ikke er tilstrækkelig videnskabelig dokumentation;

Tirsdag den 16. januar 2018

171. opfordrer medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder og private organer til primært at fokusere på innovationsprojekter, blå bioteknologier og brugen af ren energi for at fremme og tilpasse en mere miljøvenlig infrastruktur og søtransport og for at beskytte havenes økosystemer og biodiversitet gennem Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSD), Horisont 2020-programmet og Connecting Europe-Faciliteten (CEF); opfordrer endvidere medlemsstaterne til at fokusere på alternative energikilder og ukonventionelle brændstoffer til skibe — såsom flydende naturgas (LNG) — og på projekter med LNG Blue korridorer, som forbinder øerne med henblik på at fremme og tilpasse infrastrukturer — såsom f.eks. LNG-terminaler — som forbindelsesteknologier, ved hjælp af de eksisterende midler, som er nævnt ovenfor; opfordrer Kommissionen til at udvikle havpartnerskaber med de vigtigste aktører i forbindelse med havene som et middel til at styrke samarbejdet, sammenhængen i politikken og samordningen omkring spørgsmål af fælles interesse på områder, der har betydning for havforvaltning, såsom blå vækst og udveksling af bedste praksis;

172. bemærker, at automatisering og digitalisering af søtransportsektoren indebærer forbedrede digitale færdigheder og kvalifikationer, og understreger, at dette udgør en mulighed for at tiltrække unge; opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om initiativer på dette område, udvikle fælles initiativer til anerkendelse af kvalifikationer og fremme forskellige marine og maritime aktiviteter;

173. beklager, at der i den fælles meddelelse om international havforvaltning ikke henvises til kyst- og havturisme i betragtning af dens indflydelse på kyst- og øområder samt regioner i den yderste periferi, og på den lokale turistsektor, navnlig SMV'er; opfordrer til indførelse af en europæisk strategi for turisme inden for rammerne af Det Internationale Havforum, der involverer regionerne og inddrager de lokale myndigheder i kystområderne i den tværeuropæiske dialog om udveksling af bedste praksis med hensyn til intelligent forvaltning af kyst- og havturisme; fastholder, at Kommissionens strategi vedrørende plastik og andet affald i havet ikke bør glemme kystområder, da forstyrrelser i havmiljøet har en ekstremt negativ indvirkning på attraktiviteten som turistmål, samt uundgåelig økonomisk og klimamæssig indvirkning på alle aktiviteter i regionerne i den yderste periferi;

174. opfordrer til, at bestræbelserne optrappes for at øge forskning og innovation, hvilket muliggør en bedre havforvaltning på en måde, som sikrer bevarelse og genopretning af marine økosystemer, herunder holdbarheden af disse ressourcer, samt maritime færdigheder i Europa og globalt gennem tættere samarbejde og udveksling mellem forskere, interessenter, beslutningstagere og offentligheden med henblik på at forbedre viden om havene og karrierer inden for blå økonomi; opfordrer til en grundig vurdering af havenes tilstand, baseret på videnskab og traditionel viden i overensstemmelse med FN's dokument »Our Ocean, Our Future: A call for action«;

175. understreger betydningen af at inddrage de lokale myndigheder i kystregionerne og regionerne i den yderste periferi i processen med at bringe den internationale havforvaltning tættere på EU-borgerne;

o

o o

176. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
